

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 191606 17 Квлз
Бања Лука, 13.02.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног М.Ч., због кривичног дјела оштећења туђих права из члана 251. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 191606 14 К од 18.4.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.02.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 191606 14 К од 18.4.2016. године, оглашен је кривим оптужени М.Ч., због кривичног дјела оштећења туђих права из члана 251. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на новчану казну у износу од 2.000,00 КМ.

Против ове пресуде бранилац осуђеног С.И., адвокат из Б.Л., поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде одредаба Закона о кривичном поступку и повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев се у оквиру повреде кривичног закона бави опширном анализом утврђених олакшавајућих околности које се стичу на страни осуђеног, дајући

своје виђење какав и колики утицај су оне требале да остваре приликом избора кривичне санкције. У том смислу приговара да суд није довољно цијенио ове околности, које захтјев сматра особито олакшавајућим, због чега није примијенио одредбе о ублажавању казне, а сврха кажњавања се могла постићи и условном осудом („упозорењем уз пријетњу новчаном казном“).

За кривично дјело оштећења туђих права из члана 251. став 1. КЗ РС прописана је новчана казна или казна затвора до једне године, па изрицањем новчане казне у износу од 2.000,00 КМ суд није прекорачио своја законска овлашћења. Евентуално ублажавање казне или изрицање условне осуде је могућност, а не обавеза суда, што зависи од његове оцјене постојања олакшавајућих, отежавајућих или особито олакшавајућих околности, што представља чињенично питање, које се у оквиру овог правног лијека не може испитивати.

Што се тиче другог основа за подношење овог правног лијека захтјев не наводи да је повријеђено право на одбрану и да је почињена битне повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске. Само се истиче „повреде одредаба Закона о кривичном поступку“ али не указује које је то пропусти побијана пресуда починила и које је одредбе повриједила, а да би се ти пропусти могли сматрати повредом права на одбрану. Код оваквог стања ствари овај суд налази да таква повреда и није почињена.

Како није повријеђен кривични закон на штету осуђеног и право на одбрану, захтјев за заштиту законитости је из наведених разлога на основу члана 355. Закона о кривичном поступку Републике Српске одбијен.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић